

Золотий мій Любисток,

Пробач мене, моя голубонька сизокрила, за все.

Свій нескінчений роман, між іншим, вчора я знищив не тому, що не хотів, щоб він був надрукований, а тому, що треба було себе переконати: знижив - значить уже знайшов у собі силу волі зробити те, що я сьогодні роблю.

Прощай, мій золотий Любисток.

Твій батько

М. ХВИЛЬОВИЙ

Із/у-І933р.
Харків.

З оригіналом згідно: